

6

Oplæsningen af Guds Ord

Ugens vers

"De læste tydeligt op af bogen med Guds lov og forklarede meningen, så man kunne forstå det, der blev læst" (Neh 8,8).

Introduktion

Jerusalems mur var færdigbygget. Med indsættelsen af portene havde israelitterne under Nehemias' ledelse fuldført hovedopgaven. De omkringliggende folkeslag var forundrede og indså, at det var Guds "vilje, at dette arbejde var udført" (Neh 6,16). Fjenderne indså, at Israels Gud var virkelig; for på trods af den ufattelige modstand og det had, israelitterne havde mødt, havde de alligevel fuldendt den opgave, de var gået i gang med.

Efter at muren var bygget, udpegede Nehemias sin bror Hanani som statholder og Hananja som borgkommandant i Jerusalem. Begge mænd blev valgt på grund af deres pålidelighed og gudfrygtighed (Neh 7,2), ikke på grund af deres herkomst. Muren stod færdig i måneden elul (den 6. måned; Neh 6,15).

Hvad var den næste opgave? De følgende kapitler i Nehemias' Bog (Neh 8-10) beskriver en vigtig række begivenheder i måneden tishri, den 7. måned (Neh 8,2). I disse vers kan vi se eksempler på, hvordan Israels børn var fast besluttede på at adlyde Guds Ord, og hvordan de glædede sig over det.

Ugens tekster

- Neh 8,1-8
- 5 Mos 31,9-13
- Matt 17,5
- ApG 2,6-38
- Neh 8,9-12
- 3 Mos 23,39-43

Folket samles

Neh 8,1-2

Hvad bør dette fortælle os om, hvor stor betydning Guds Ord havde for folket?

Da jøderne endelig var færdige med at bygge muren og flyttede ind i Jerusalem, samlede de alle i den syvende måned på Jerusalems store åbne plads. Den syvende måned, tishri måned, var måske den allervigtigste måned for israelitterne. Den var indviet til basunfesten (den 1. dag i måneden; forberedelse til Guds dom); forsoningsdagen (den 10. dag; dommens dag); løvhyttefesten (den 15. dag, til minde om, hvordan Gud havde udfriet dem fra Egypten og sørget for dem under ørkenvandringen). Folket samledes den 1. dag i måneden, da basunfesten blev fejret. Lederne kaldte alle mænd og kvinder i hele folket sammen til dette specielle møde, så de gennem oplæsningen af Loven kunne få mulighed for at lære om deres Gud og deres historie.

Folket bad Ezra om at medbringe lovbogen med Moses' lov og læse for dem. De byggede til og med en platform til anledningen. Det var ikke noget, lederne tvang folket til, tværtimod; "de", folket, bad Ezra om at tage bogen med. Det er mest sandsynligt, at Ezra læste fra Mosebøgerne, der indbefattede Moseloven, som blev givet på Sinaj bjerg.

5 Mos 31,9-13

Hvad sagde Gud til dem, og hvad kan vi også lære af denne tekst?

I 5 Mos 31,9-13 fortalte Moses israelitterne, at de under løvhyttefesten skulle samles og læse Guds lov sammen. Der nævnes også de forskellige grupper, der skulle samles: mænd, kvinder, børn og fremmede, der boede inden for deres porte.

Til at
tænke over

Når der i Neh 8,1 siges "alle som én", indbefatter det ifølge vers 2 både mænd, kvinder og måske fremmede og store børn. Hvad fortæller det om betydningen af enhed blandt de troende?

At læse og høre loven

Ezra bragte loven til forsamlingen for at læse den for dem. Hvad læste han? Kun De Ti Bud igen og igen i over en halv dag? Henvi-ningen til lovbogen skal forstås som de fem Mosebøger, der også er kendt som den hebraiske tora. Begrebet "lov" omfatter derfor kun en del af det, der var indbefattet i oplæsningen. Guds "undervis-ning" er måske en bedre måde at oversætte ordet på. Disse bøger er Guds undervisning, som gør os i stand til at kende den vej, vi skal gå for ikke at gå forkert af målet. Da Ezra læste, hørte folket om deres historie som Guds folk. Det begyndte med Skabelsen og fort-satte helt til tiden med Josva som leder. Gennem beretninger, sange, poesi, velsignelser og love blev de mindet om, hvor vanskeligt det havde været for dem at følge Gud og om hans trofasthed imod dem. Toraen indbefatter "loven"; men den er meget mere end det. Den indeholder også Guds folks historie, og især viser den Guds ledelse. Den gav altså folket deres rødder og identitet.

Hvad lærer nedenstående vers os om, hvordan vi skal forholde os til Guds Ord?

- Neh 8,3
- 5 Mos 6,3-4
- Sl 1,2
- Matt 17,5
- 5 Mos 4,1
- Jos 1,9
- Ez 37,4
- Ordsp 19,20

Folket ønskede at høre Guds Ord, og det var sandsynligvis en følge af, at Ezra havde læst og undervist i Guds Ord, lige fra det tidspunkt han kom til Jerusalem 13 år tidligere. Han var fuldt fokuseret på at gøre Guds værk og besluttet på at gøre en forskel. Guds Ord blev virkeligt for folket, mens de blev ved med at høre det fra Ezra. Og som en følge deraf tog de en bevidst beslutning om at høre og lytte, fordi de var interesserede i at høre fra Gud. I denne situation gik de til toraen med ærbødighed og et ønske om at lære.

Når vi fordyber os i Guds Ord, skaber det en dybere længsel efter Gud i vores liv.

Hvilket forhold har du til Guds Ord? Hvis du hævder at tro på det, hvordan kommer det så til udtryk i dit liv? Hvordan forsøger du at adlyde det, Ordet lærer? Hvor meget anderledes ville dit liv være, hvis du ikke adlød Bibelen?

Til at
tænke over

At læse og fortolke Ordet

Neh 8,4-8

På hvilken måde blev loven oplæst for folket?

To grupper af 13 mænd stod sammen med Ezra under læsningen. Den første gruppe på 13 (Neh 8,4) hjalp med at læse Guds Ord, og den anden gruppe på 13 (Neh 8,7) hjalp folket til at forstå det, der blev læst. Vi har ingen oplysninger om, hvordan dette arrangement fungerede på den store åbne plads; men de mænd, som hjalp til med læsningen holdt muligvis torarullerne. Hebraiske skriftruller var tunge og skulle rulles ud af andre. De har muligvis også hjulpet til med at læse på skift. De læste fra tidlig morgen til midt på dagen, og de fandt en måde at nå alle på pladsen.

Udtrykkene "de læste tydeligt" og "forklarede meningen" (Neh 8,8) kan enten henvise til forklaring eller oversættelse af afsnittene. I dette tilfælde er begge muligheder lige sandsynlige. Folket var for nyligt vendt tilbage fra Babylon, hvor de havde boet i mange år. Hovedsproget var aramæisk. Det har derfor måske ikke været let for mange af dem at forstå oplæsningen på hebraisk, især for de yngre generationer. Samtidigt kan de, der læser Bibelen, have stor hjælp af forklaringer eller kommentarer. Når teksten forkyndes og forklares, bliver den levende og påvirker lytterne til at anvende det, de hører, personligt.

ApG 8,26-38

Hvad skete i denne sammenhæng, som svarer til det, der skete i Jerusalem i teksten ovenover? Hvad kan vi lære af det?

Som protestanter forstår vi, at hver enkelt troende selv må kende Guds Ord og ikke blindt godtage andre menneskers ord om bibelske sandheder, uanset hvilken autoritet de har. Men samtidigt må vi huske, at vi alle kan blive velsignet ved, at andre forklarer betydningen af en tekst for os. Hver enkelt af os må vide, hvad vi tror; men det betyder ikke, at vi aldrig kan lære nye ting gennem andres undervisning.

Folkets reaktion

Idet Ezra åbner Guds Ord, toraen, rejser folket sig op. Før Ezra begynder at læse, priser han Herren. Dernæst svarer folket i fællesskab: "Amen! Amen!" (Neh 8,5-6) mens de løfter hænderne mod himlen. Så kaster de sig med ansigtet mod jorden og tilbeder.

Neh 8,9-12

Hvorfor sagde lederne til folket: "I skal ikke sørge og græde"?

"Da fangerne var vendt hjem fra Babylon mange år efter, og Guds lov blev læst op i Jerusalem, og de græd på grund af deres synder, lød disse nådige ord: 'I skal ikke sørge og græde! ... Gå hen og spis fede retter og drik sød vin, og send noget af det til dem, der ikke har noget, for denne dag er hellig for Herren. Vær ikke bedrøvede, for glæde i Herren er jeres styrke!' (Neh 8,9-10)" (Ellen White, *Vejen til et bedre liv*, s. 176-177).

Mens folket lyttede til Guds Ord, blev de slået af deres egen syndighed og begyndte at græde. Når Gud åbenbarer sig for os, og vi begynder at fatte, at Gud er fuld af kærlighed, godhed, nåde og trofasthed, indser vi vores egen utilstrækkelighed og mangel på evne til at leve op til, hvad vi burde være. Når vi i Guds Ord ser Guds hellighed, får det os til at se vores egen hæslighed i et nyt lys. Det var denne erkendelse, som fik Israels folk til at sørge og græde; men de fik at vide, at de ikke skulle være bedrøvede, for "glæde i Herren er jeres styrke" (Neh 8,10). Med andre ord kunne de på trods af deres nederlag stole på Guds kraft.

Dette var også en særlig dag, en hellig dag, Basunfesten (Rosh Hashanah), hvor korte stød i basunerne signalerede betydningen af at berede hjertet for Guds dom på den store forsoningsdag, som blev fejret på den 10. dag i måneden tishri. Basunerne gav et signal om at stå foran Gud og angre. Dagen skulle hjælpe folket til at vende om til Gud, så det var forståeligt, at de sørgede og græd. Men lederne mindede dem om, at når de havde angret deres synd, havde Gud hørt dem; derfor var det nu tid til at lovprise Gud og glæde sig over hans tilgivelse.

Til at tænke over

Tænk over, hvor frygtelig synden er. Den eneste måde, syndens problem kunne løses på var, ved at Jesus døde på korset. Dette er det eneste, der kan give os håb for fremtiden.

Glæde i Herren

"Glæde i Herren er jeres styrke" (Neh 8,10). Dette minder os om, at det er Guds vilje, at vi glæder os og nyder livet. Og det er ikke en hvilken som helst slags glæde, men den glæde, som kommer af, at vi kender Gud og har oplevet hans kærlighed. Vi bør hver dag stræbe efter at glæde os i Herren, i hans godhed, og fryde os på grund af alt det, han har givet os. Og glæde i Herren giver os styrke til at møde hver dag og dens udfordringer.

Neh 8,13-18

Hvad skete der, og hvad fortæller det om folket og dets ledere på denne tid?

Den følgende dag kom folkets ledere til Ezra for at lære mere fra Guds bog. Dette initiativ hos lederne viste deres ønske om at lede folket til Gud. De forstod, at de ikke kunne lede folket i den rigtige retning, medmindre de selv søgte Gud og kundskab fra ham.

3 Mos 23,39-43

Hvad var israelitterne blevet befalet at gøre og hvorfor?

Læg mærke til, at i Nehemias 8,15 henviser teksten til den kendsgerning, at de handlede i overensstemmelse med, hvad der var "foreskrevet." Her ser vi endnu et eksempel på, hvor alvorligt de ønskede at adlyde Guds Ord, ideelt set, fordi de efter mange årtier i fangenskab havde lært deres lektie mht. ulydighed. Teksten i 3 Mosebog sagde også, at når de fejrede løvhyttefesten, skulle de "glæde [sig] for Herren [deres] Guds ansigt i syv dage" (3 Mos 23,40). Mens de huskede Guds nåde og barmhjertighed og frelse, skulle de glæde sig over, hvad Herren havde gjort for dem.

Til at
tænke over

Tænk over, hvad vi er blevet givet i Jesus, han, som blev symboliseret i alle festerne i det gamle Israel. Hvordan kan vi lære at glæde os i Herren selv i vanskelige og smertefulde prøvelser? Hvorfor er det vigtigt for os at gøre det netop i sådanne situationer?

Til videre studium

- Ellen White, *Profeter og konger*, "Undervisning i Herrens lov", s. 322-324.

"Nu skulle de glæde sig i troen på, at deres synder var blevet tilgivet, og at Gud havde taget dem til nåde ...

Det skaber altid varig glæde at søge Herren af et oprigtigt hjerte. Når en synder giver efter for Helligåndens påvirkning, ser han sin egen skyld og besmittelse i modsætning til den store hjertegranskers hellighed. Han føler sig fordømt på grund af sin synd; men han skal ikke fortvivle, for hans benådning er allerede sikret. Han kan glæde sig i bevidstheden om, at hans synder er tilgivet, og at hans himmelske Fader elsker ham. Guds herlighed består netop i, at han tager syndige, angrende mennesker i sin kærlige favn, forbinder deres sår, renser dem for synd og ifører dem frelsens klæder." (Ellen White, *Profeter og Konger*, s. 324).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Hvad er betingelserne for, at du kan opleve, at "glæde i Herren" (Neh 8,10) er din styrke? Er der noget, vi skal gøre, for at erfare Guds styrke og hans tilgivelse i vores liv?**
- 2. Hvordan finder vi den rette balance mellem sorg over vores synd og glæde i Herren? Er det ikke to modsætninger? Hvordan giver loven og evangeliet sammen svaret (se Rom 3,19-24).**
- 3. Læs Neh 8,10, hvor Nehemias siger til folket: "Gå hen og spis fede retter og drik sød vin, og send noget af det til dem, der ikke har noget, for denne dag er hellig for Herren. Vær ikke bedrøvede, for glæde i Herren er jeres styrke!" Spis fede retter og drik sød vin, og send noget af det til dem, der ikke har noget, fordi denne dag er hellig for Herren? Hvad siger dette om, hvordan vi kan vise vores glæde i Herren? Hvad betyder det i denne sammenhæng, at dagen er "hellig"?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Læs følgende eksempler fra Det Gamle Testamente på brugen af ordet *tora* for at få en fornemmelse af ordets brede betydning.
 - 2 Mosebog 12,49: "Én og samme lov ..."
 - Job 22,22: "Tag mod *belæring* ..."
 - Esajas 8,16: "Jeg forseglér *belæringen* ..."
 - Habakkuk 1,4: "Derfor er *loven* lammet, ..."
- Læs de tre dele af festen i Nehemias 8,10 sammen igen.
 - Hvordan ville festen have været, hvis et af elementerne blev udeladt?
 - Tænk også over disse dele i lyset af den sociale situation, der blev fremstillet i Nehemias 5!

Klassens aktiviteter

- Prøv at finde et kort over Jerusalem, som man forestiller sig, at byen så ud så tidligt i dens renoverede historie!
 - Find om muligt *Vandporten* og nogle af de øvrige lokaliteter nævnt i Ezra og Nehemias.
 - Undersøg, hvor stor byen har været i areal.

Uddybende spørgsmål

- Beretningerne i Mosebøgerne gav sammen med lovsamlingen folket dets "rødder og identitet".
 - Hvad giver os i dag vores fælles identitet, som en gruppe, som en kirke, som adventister?
 - Deler vi en fælles historie, har vi en narrativ? Har vi et fælles værdigrundlag, hvorpå vi bygger vores tro og praksis?
 - Drøft, hvad det i så fald er!
- Som adventister bekender vi, at vi lever under "dømmens dag".
 - Må/kan man glæde sig på dømmens dag?
 - Må man spise fede spiser og drikke søde drikke?

Forstå det bedre

I Bibelen er begrebet dom aldrig kun negativt. I vores kultur og med vores sprogbrug tænker vi hurtigt på dom som fordømmelse eller eksekvering af straf. I Bibelen indebærer dom imidlertid også befrielse – og derfor er det naturligt, at dom bringer jubel og glæde som fx i Salme 96,10-13; 98,4-9. De bibelske dommere, efter hvem Dommerebogen er opkaldt, er befriere: de befriede folket fra dets fjender.

